

jeg ikke troede, at man var i Stand til at opnaa den udtalte Hensigt, og jeg tror det vedblivende ikke; thi derved, at man forandrer Navnet for en Bestilling, og selv om man, som det er tilsigtet i det Lovforslag, som kommer til Behandling efter dette, indfører en Forbedring i Lønningen, opnaar man ikke, hvad man vil, naar man ikke kan stille dem paa samme Fod som Maskinteknikerne uden for Marinen. Hvis man altsaa vilde være i Stand til at holde dem inden for Marinen, maatte man sikkert ganske anderledes op med Lønningerne. Men desuden har det foreliggende Lovforslag for mig en meget stor Fejl, og det er den, at det indskrænker Antallet af Eleverne paa Maskinskolen. Det nuværende Antal er omkring 40, hvoraf jo den allervæsentligste Del, vistnok 36—38, er Maskinelever, medens kun 2—3 Stykker ere Skibbygningslever, og det er endda private, som ikke ere lønede. Jeg talte sidst lidt om, at Skolen var dyr, men det var ikke min Hensigt dermed at sige, at vi ikke skulde have en saadan Skole, thi jeg tror, at selv om de Kræfter, som uddannes der, ikke komme Marinen til gode, komme de det borgerlige Liv til gode, og derved gør Skolen stor Nytte. Men Forslaget indskrænker, som sagt, Antallet, idet det sætter det til 15, og derved forringer det den Værdi, der nu er ved Skolen, og som kunde blive ved at bestaa. Jeg tror, at man hellere skulde gaa den anden Vej, naar man vil gøre Forandringer. Jeg havde tænkt mig Muligheden af, at man i Stedet for at begrænse Antallet, som man nu vil, kunde give Adgang til betydelig flere med tilnærmelsesvis de samme Udgifter og de samme Lærerkrafter og inden for de samme Rammer, og saavidt jeg kan skønne og har hørt, er der egentlig ikke nogen større Vanskelighed for, at det vil kunne ske. Det er nemlig saa, at for Tiden foregaar Uddannelsen af Maskinister paa forskellige Skoler omkring i Landet og her i Kjøbenhavn. Men der er en Omstændighed for Øjeblikket, der for mig synes at rumme en Fare for den fremtidige Udvikling af den private Uddannelse af Maskinister, og som jeg vil nævne i denne Forbindelse. Det er den samme klamme Haand, der bliver lagt over saa mange andre Forhold, som ogsaa her lader sig mærke. Jeg sigter til en Skole, der er oprettet af Maskinisteforeningen, og som synes at have et vist Fortrin hos Dampskibsrederne. De give den aarligt et Tilskud, som de reklamere meget stærkt med for at give det Udseende af, at deres

Skole er den bedste, og at deres Elever foretrakkes af Dampskibsselskaberne. Men dette rummer jo en Fare, ikke alene for andre Skoler her i Kjøbenhavn, men ogsaa for Skoler i Provinsen. Under denne Sags Behandling er der netop fra Maskinisteforeningen kommet en Skrivelse, eller hvad jeg skal kalde det — det fremtræder paa Bøttepapir, med Overskrift: „Protector Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar“ — og saa kommer der nogle Ændringsforslag. Det fremtræder ikke i den Form, som ellers andre Medborgere bruge, naar de skrive til et Rigsdagsudvalg, det fremtræder som Ændringsforslag, idet man er kommen saa vidt, at man tror sig kapabel til at stille direkte Ændringsforslag til et af Ministeriet fremsat Lovforslag. Dette Andragende eller denne Skrivelse, hvad jeg skal kalde det, indeholder, som sagt, forskellige Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, og mellem dem er der et, der gaar ud paa, at den nuværende Skoletid paa Maskinskolen, som er sat til 4 Aar, og som i Lovforslaget foreslaas bibeholdt, nedsættes til 2 Aar, og at vedkommende, der blive optagne i Skolen, efter endt Eksamen skulle afgaa som „Ingeniører“. Det tyder for mig paa, at den Titel, man har villet give disse unge Mennesker, naar de afgaa fra Skolen, straks er steget Maskinisternes Forening til Hovedet, saa at man har tænkt: Der kunne vi hugge en finere Titel for vore Maskinister. Jeg sagde ved 1ste Behandling, at det for mig saa ud, som om det mere var et Etikettespørgsmaal, et Messespørgsmaal, at man ikke altid var glad ved at have en zünftig Smedesvend med i Messen, men at man vilde have sat lidt mere Politur paa dem, man fik ind. Dette, som er fremkommet fra Maskinisternes Forening, synes mig i alt Fald at tyde i denne Retning. I Stedet for nu som hidtil at uddanne de Maskinister, man skal have til Flaadens Behov, foreslaar man, som nævnt, at indskrænke Antallet af Skolens Elever, og saa at søge dem, man har Brug for, uddannede paa anden Maade, paa Underofficerslevskolen eller, hvis det ikke batter nok, hente dem blandt private Maskinister. Jeg tror, som sagt, at hele denne Maade at ordne Forholdene paa er mindre heldig, og at den nuværende er bedre — om den er ideel, er et andet Spørgsmaal. Saa siges der, at de nuværende Maskinassistenter samt de Elever, som nu ere paa Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen, naturligvis beholde Ret til at forfremmes til Undermaskinistre. Det staar der